

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-06-25
Besvaras senast
2019-07-09

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2018/19:815 Rovdjur

Regeringens myndighet Naturvårdsverket har meddelat att det inte blir någon vargjakt i Sverige i vinter. Regeringens myndighet har ändrat riksdagens beslut om att det ska finnas 170–270 vargar i Sverige. Ska vi ha en vargstam i Sverige, vilket Sveriges riksdag har beslutat om, är det viktigt att vi har en rovdjurspolitik som har en folklig acceptans och ett brett stöd, även utanför Stockholm och framför allt i de län som berörs av frågan. Den politik som förs nu avseende vargjakt i Gävleborg motverkar målet om folklig acceptans.

I den proposition som antogs av Sveriges riksdag under alliansregeringen står det följande: "Det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken är att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus. En trovärdig rovdjurspolitik kräver också en aktiv förvaltning som stärker förtroendet för rovdjurspolitiken och bidrar till en bättre samexistens mellan människor och stora rovdjur. Regeringen gör i propositionen bedömningen att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige har gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet. Därför slår regeringen fast, i enlighet med de riktlinjer som EU-kommissionen har tagit fram för hur de stora rovdjuren ska förvaltas, att en aktiv förvaltning ska genomföras. Det innebär även att socioekonomisk hänsyn ska tas och att tamdjurshållning inte påtagligt försvåras. Sverige har i modern tid aldrig haft så stora rovdjursstammar som i dag. Föresatsen att bevara rovdjuren har alltså lyckats. Det innebär också nya utmaningar att utforma en politik som möjliggör en god förvaltning av stora rovdjur, som tillgodoser en bra balans mellan målet att uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus för stammarna och samtidigt tar hänsyn till de människor som lever och verkar i rovdjurstäta områden. En aktiv förvaltning med en palett av olika åtgärder behövs för att människa och stora rovdjur ska kunna leva sida vid sida utan alltför stora konflikter. Det svenska landskapet är i det närmaste alltigenom människopåverkat. Även de till synes orörda områdena i norra Sverige har en lång kulturtradition genom den renskötsel som bedrivs där. Ingenstans i landet finns områden där människor kommer att stå helt opåverkade av förekomst av rovdjuren. Det är därför mycket viktigt att de människor som påverkas av stora rovdjur ges möjlighet att finna en delaktighet i förvaltningen."

Sveriges riksdag har fattat ett tydligt beslut rörande varg. Målen för vargstammen i Sverige är att vargens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller populationen i Sverige, med utgångspunkt i

Skandulvs redovisning av minsta livskraftiga population om 100 individer, ska vara 170–270 individer, att vargens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller utbredningsområdet i Sverige ska vara hela Sverige förutom den alpina regionen och Gotlands län, att vargstammens koncentration ska minskas där den är som tätast, att vargens förekomst i renskötselområdet i huvudsak ska begränsas till de områden där den gör minst skada och att vargens förekomst i län med fåbodbruk, intensiv fårskötsel eller skärgårdar i huvudsak ska begränsas till de områden där den gör minst skada.

Riksdagen har alltså beslutat om att utbredningsområdet för varg ska vara hela Sverige förutom den alpina regionen och Gotland. Trots detta har sannolikt inte förekomsten av varg och andra rovdjur minskat i Gävleborg och Värmland, där antalet vargar är som störst. Det är otillfredsställande att riksdagens mål inte följs.

För att nå målet om antalet vargar i Sverige måste myndigheterna aktivt verka för att nivån om 170–270 vargar efterlevs i enlighet med riksdagens beslut. Man måste också göra insatser för att minska rovdjurstrycket där det är som störst, bland annat i Gävleborg. Regeringens myndighet Naturvårdsverkets beslut om att det inte ska ske någon vargjakt i Sverige går direkt emot riksdagens beslut om bland annat utbredningsområdet.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson följande:

Vilka åtgärder avser statsrådet att vidta för att riksdagens beslut om utbredningsområdet för rovdjur ska gälla hela Sverige – förutom i alpina regioner och Gotland – nu när regeringens myndighet har beslutat att vargjakt inte ska ske?

.....

Lars Beckman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders